

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ
ЖАН МОРЕАС

chitanka.info

*Кога ли аз ще мога, далече от мъглите
на шумний град, далече от грижа и тъга —
да вдъхна очарован свеж лъх посред горите,
на езеро кристално приседнал край брега?*

*Но повече желал бих край тебе в упоенье,
море, любима люлко на първите ми дни,
да слушам плаحوвете на чайките пред мене,
от пяната разведрен на твоите вълни.*

*Че зимата ранила не плаши ме — разпръсвах
вси дарове възшебни на своята пролет аз,
и гроздът, що наесен узрея, не откъсвах,
от другите пожънат бе пълният ми клас...*

*Тъй дълго лукавата нощ ме гнети!
На своя прозорец, сломен,
о, утрина свежа, аз чакам, аз бдя —
побързай да блеснеш над мен!*

*Ела, ще се пръсне светликът ти злат
спокойно във моите гърди,
тъй както прецежда по тъмний листак,
приемат го тихи води.*

*Ела и огледай се в погледа мой
о, ден, о, живителен зрак,
че с всеки свой удар сърцето ви днес
пристъпя към вечния мрак!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.